ל) [עי' יומא יב. ובזבחיםנד.], כ) [חוספתא פ"חע"ש], ג) מנחות סב. לח,

סג: סנהדרין יג:], ה) [ל"ל

את הפרוכת הוי אומר וכו׳ז.

ומוספמא

ו) [דברים כו], ה) [דברים

כון. ע) ושם הן, י) ושם יאן,

(1), (2) [20 %], (3) [72 %], (4) [72 %], (5) [72 %], (7) [72 %], (8) [72 %], (9) [72 %], (9) [72 %], (1) [72 %], (

מוסף רש"י

ונעשה אושפרכן לגבורה. שסיס סארון

. נמון נחלקו (יומא יב.). רבי אומר על בסמוד.

שיתן הבזיכין של לבונה אלל , ב. גכונה אלל , הסדרים (מנחות שב.). כשהוא אומר וסכות על האריי יי־

הארון את הפרוכת.

דליכא למימר על ממש.

לניכה נהינה על נהופן, דהא פרוכת מחילה היא להבדיל בין הקדש ובין

. קדש הקדשים, הוי אומר

על בסמוך. שהיה אנל הארוו (שם).

ונעשה

אושפזיכז

ומנחות כז. עה: מחחים

אלו נאמרין פרק שביעי סומה

שם בנימין צעיר רודם אל תקרי רודם אלא י

רד ים והיו שרי יהודה רוגמים אותם שנאמר

שרי יהודה רגמתם לפיכך ⁶ זכה בנימין הצדיק ונעשה אושפיזכן לגבורה שנאמר

יובין כתפיו שכן אמר לו רבי יהודה לא כך היה מעשה אלא זה אומר אין אני יורד

תחילה לים וזה אומר אין אני יורד תחילה לים

קפץ נחשון בן עמינדב וירד לים תחילה

שנאמר יסבבוני בכחש אפרים ובמרמה

בית ישראל ויהודה עוד רד עם אל ועליו

מפרש בקבלה יהושיעני אלהים כי באו מים

עד נפש מבעתי ביון מצולה ואין מעמד וגו'

זאל תשמפני שבולת מים ואל תבלעני

מצולה וגו' באותה שעה היה משה מאריך

בתפלה אמר לו הקב"ה ידידיי מובעים בים

ואתה מאריך בתפלה לפני אמר לפניו רבונו

של עולם ומה בידי לעשות אמר לו 6דבר

אל בני ישראל ויסעו ואתה הרם את ממך

ונטה את ידך וגו' לפיכך זכה יהודה לעשות

ממשלה בישראל שנאמר היתה יהודה

לקרשו ישראל ממשלותיו מה מעם היתה

יהודה לקדשו וישראל ממשלותיו משום

דהים ראה וינום תניא סרבי אליעזר בן יעקב

אומר אי אפשר לומר לוי לממה שכבר נאמר

למעלה ואי אפשר לומר למעלה שכבר

נאמר לממה הא כיצד זקני כהונה ולויה

למטה והשאר למעלה רבי יאשיה אומר כל

הראוי לשרת למטה והשאר למעלה רבי אומר

אלו ואלו למטה הן עומדים הפכו פניהם כלפי

הר גריזים ופתחו בברכה כלפי הר עיבל

ופתחו בקללה מאי "על על בסמוך "כדתניא

יונתת על המערכת לבונה זכה רבי אומר יי על

בסמוך אתה אומר על בסמוך או אינו אלא

על ממש כשהוא אומר יוסכות על הארון יי

הוי אומר על בסמוך: הפכו פניהם כלפי

הר גריזים ופתחו בברכה כו': תנו רבנן ברוך

בכלל ברוך בפרט יארור בכלל ארור

בפרט ללמוד וללמד לשמור ולעשות הרי

והין שרי יהודה רגמתם רוגמין אותן. כך שנויה בחייתה במכילתין משל למה הדבר דומה למלך בשר ודם שהיו לו שני בנים

עד הנץ החמה מתוך שהיו עומדים לכבודי אף אני לא אקפח את שכרכם שנאמר וכו׳ ומה שכר נטלו שבטו של שנאמר באדין אמר בלשלר והלבישו

אושפיוכן לגבורה. שבית קדשי הקדשים בנוי בחלקו: בכחש אפרים. שיראו לסמוך עליו וכחשו באמונתם: רד עם אל. ירד בים על שבטח בהקב"ה: ישראל ממשלותיו. דיהודה שנתקדש למשול בהן: שכבר נחמר לוי למעלה. משה כתב בתורה חלה יעמדו לברך וגו׳

שמעון לוי ויהודה": שכבר נחמר לוי וכל ישראל וזהניו עומדים מזה ומזה לארון נגד הכהנים והלוים אלמא כהנים ולוים למטה היו: הראוי לשרת. לשחת את הארון דהיינו מבן שלשים ועד בן חמשים: למעה. אצל הארוו: אנו ואנו. ישראל ולוים למטה היו כדכתיב בספר יהושע: על הר גריזים ועל הר עיבל. שכתב משה בתורה על בסמוך כדמפרש ואזיל: על בסמוך. שהיה מושיב שני בזיכי לבונה בין שני הסדרים: וסכות על הארון. על כרחך לאו על ממש דהאי מחיצה הואי פרוכת ולא היה סכך: ברוך בכלל ברוך בפרט. כל הברכות והקללותים נאמרו בהר גריזים ובהר עיבל בכלל ופרט ברוך אשר יקים את דברי התורה הואת ארור אשר לא יקים הרי בכלל וכל אחת ואחת בפרט ברוך וארור ארור אשר יעשה פסל ומסכה וכן כולן: ללמוד וללמד לשמור ולעשות. כל המצות כולן טעונות ארבעה אלה ולמדתם אותם ושמרתם לעשותם ש וכתיב ולמדתם אותם את בניכם וגו'י הרי כאן ארבע מצות לכל מצוה ועל ארבעתן נמסרו ארור וברוך בכלל ופרט ברוך אשר ילמדו ארור אשר לא ילמדו וכן ללמד וכן לשמור וכן לעשות בכל חחד חרבע בריתות ברית לברוך בכלל ברית לברוך בפרט (מכאן הפירוש שייך לע"ב) ארבע וארבע. ארבע בריתות ללמוד וארבע ללמד הרי שמנה: שמנה ושמנה. הא איכא עוד שמנה לשמור ולעשות: וכן בסיני. כשנאמרו כל המצות למשה נתנו כולו בארור וברוך בכלל ופרט: וכן בערבות (דברים א) בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה וגו': שנאמר אלה דברי הברית וגו'. בתר קללות וברכות כתיב מלבד הברית וגו' אלמא כברית ערבות מואב בברכות וקללות כך ברית בחורב. דהר גריזים ודהר עיבל לא איצטריך לאתויי קרא דעלה קאי

למטה. בספר יהושע (ח) כדכתיב ברוך אשר לא יעשה פסל ומסכה ברית לארור בכלל ברית לארור בפרט: מואב. כשאמרה לישראל כדכתיב

אחד גדול ואחד קטן אמר לקטן העמידני עם הנץ החמה אמר לגדול העמידני בג' שעות בא הקטן להעמידו עם הנץ החמה ולא הניחו גדול אמר לו לא אמר לי אלא עד ג׳ שבמו של בנימיז וירד לים תחילה שנאמר

שעות והקטן אמר לא אמר לי אלא להובין ננער אביהן אמר להן בניי מכל מקום שניכם לא כיוונתם אלא מה שכר נטלו שבטו של בנימין שירד תחילה לים ששרתה שכינה בחלקו יהודה זכה למלכות שנאמר שרי יהודה רגמתם אין רגמתם אלא מלכות לדניאל ארגוונא (דניאל ה):

אי אפשר לומר לוי למטה וכו'. ירושלמי ר"ש אומר שמעון ולוי מה שמעון כולו למעלה אף לוי כולו למעלה מה אני מקיים הדין תנייה נגד הכהנים והלוים כדאמר ר' יהושע בן לוי בעשרים וארבעה מהומות הכהנים נקראו לוים וזה אחד מהו והכהנים הלוים בני לדוק (יבמות פו:): על על בסמוך כדתניא רבי אומר וכו'. האי דלא מייתי

מתניתין בפרק שתי הלחם (מנחות 11.) אבא שאול אומר שם היו נותנין בזיכי לבונה של לחם הפנים ואטפחיים ריוח באמצע קאי שהיו נותנין בזיכי לבונה של לחם הפנים אמרו לו והלא כבר נאמר ונתת על המערכת לבונה זכה אמר להם והלא כבר נאמר ועליו מטה מנשה יש לומר משום דברייתה מפרש בהדיא על בסמוך ונראה אפי׳ רבי מאיר ור' יהודה דפליגי התם אאבא שאול ואמרי על ממש והכי משמע נמי בהקומן רבה (שם כז.) כל היכא דאיכא למימר על ממש דאמרי׳ יועל ממשן דבעי שם רבי ילחק איברים שסדרן בלידי מערכה מהו אליבא דמאן דאמר על ממש לא תיבעי לך דעל העצים כתיב ⁶[מ"מ] הכא כולי עלמא מודו דעל בסמוך ולא אמרי׳ המברכין על הר גריזים ממש והמהללים על הר עיבל כדאמרינו בירושלמי יכול אלו שבהר גריזים היו אומרים ברכות ואלו שבהר עיבל היו אומרים קללות תלמוד לומר הברכות והקללות אלו ואלו היו אומרים

ארבע ובה איירי. ושמרתם את דברי הברית הזאת לא גרס ליה הכא: ברכות ואלו ואלו אומרים קללות יכול אלו שבהר גריזים היו עונין אחר הברכות אמן ואלו שבהר עיבל היו עונין אחר הקללות אמן ת"ל ארבעים

וענו כל העם ואמרו אמן אלו ואלו היו עונין אחר הברכות והקללות אמן הא כילד בשעה שהיו אומרים ברכות היו הופכין פניהם וכו׳ ופלוגמא דרבי יוחנן וריש לקיש דפליגי בפרק התודה (שם דף עת.) השוחט את התודה לפנים ולחמה חוץ לחומה וכן בפרק תמיד נשחט (פסחים דף סג:) השוחט הפסח על החתן לא שייכא להכא ונראה לר"י דרבי מודה נמי דכל על לכתחלה ולמלוה על ממש ושאני הכא דגזירת הכתוב היא וכדפרישית ובדיעבד מכשר על בסמוך דומיא דההיא דפרק שתי הלחם (מנחות דף 25.) דאם סידר מערכת לחם הפנים שתים של שבע שבע ש∫חמר רבין רואין את העליונות כאילו אינן ש∫והא בעינן ונחת על המערכת לבונה מאי על בסמוך ורבי לטעמיה דאמר על בסמוךן וגבי בזיכי לבונה טעמא נמי כיון דמשמע על בסמוך אמרינן דהאי על נמי לכתחילה בסמוך קאמר חדא שלא יפרוס הלחם ועוד ⁰[דכי יהיב] בסמוך ⁰[הוי] דרך כבוד טפי לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא כדאמרינן בכל המנחות באות מלה (שם סב), גבי כבשי עלרת דכתיב והניף הכהן אותם על לחם הביכורים יכול יניח כבשים על גבי לחם חלמוד לומר על שני כבשים אי על שני כבשים יכול לחם על גבי כבשים חלמוד לומר על לחם הביכורים וכו׳ ר׳ חכינאי אומר מניח הלחם בין שתי יריכותיהם של כבשים ותניף ונתצא מקיים שני מקראות הללו אמר רבי לפני מלך ב"ו אין עושין [כן] לפני ממ"ה עושין כן אלא מניח זה בצד זה ומניף והא בעינן על אמר רב חסדא לרב המנונא ואמרי לה רב המנונא לרב חסדא רבי לטעמיה דתניא וכו׳:

זְבָלוּון שָׁרֵי נַפְּתָּלִי:

2. לִבְנָיָמִן אָמֵר יִדִיד יִיָּ יִשְׁכּּן לְבֶּטֵח עָלְיו חֹפֵּף עָלָיו כָּל הַיּוֹם וּבֵין כְּתֵפָּיו דברים לג יב שבן: 3. סבבני בכחש אפרים נּ: סְבָּבָּר בְּנַתִּשׁ עָּבְּוּיִם וּבְמִּרְמָה בֵּית יִשְׂרָאֵל וִיהוּדְה עֹד רָד עם אֵל

ְוְעֵם ְקְדוֹשִׁים נֶאֶמְן: הושע יב א הושיענִי אֱלֹהִים כִּי 4. הוֹשִׁיענִי אֱלֹהִים כִּי בָאוּ מַיִם עַד נְפֶשׁ: תהלים סט ב

.5. אַל תִּשְׁטְפֵנִי שָׁבּלֶת מִים וְאַל תִּבְלְענִי מְצוּלְה וְאַל תָּאְטַר עָלַי בְּאַר וְאַל תָּאְטַר עָלַי בְּאַר וְאַל הָאָטָר עָלֵי בְּאַר וְאַל הָאָטִר עְלֵי בְּאַר פִּיהָ: תהלים סט טז 6. וַיֹּאמֶר יִיִּ אָל מֹשָׁה מַה ָּהְצְעַק אַלְי דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִּסְעוּ: יִשְׂרָאֵל וְיִסְעוּ:

שמות יד טו שמות יו טו 7. הָיְתָה יְהוּרָה לְּקֶּרְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מַמְשִׁלוֹתִיוּ:

תהלים קיד ב 8. אֵלֶה יַעַמְדוּ לְבָרֵךְ אֶת דֶעָם עַל בְּעְבֶרְכֶם אֶת הַיִּיְרְדֵּן שִׁמְעוֹן וְלַוִי וִיהוּרְה וְיִשְּׁשִׁרָר וְיוֹפַף וּבִּנְיָמֵן: דברים כז יב

יבוים כוים. 9. וְנֶתַתָּ עַל הַמַּעֲרֶכֶּת לְבֹנָה זַכָּה וְהָיְתָה לַלֶּחֶם לאַזְכָּרָה אָשֶׁה לַיִיָּ:

יְאַוְּבָּן ווֹ אָשֶּׁוֹי כְּיְּ. ויקרא כד ז 10. וְשַׂמְתָּ שָׁם אֵת אֲרוֹן. הָערוֹת וְסַבּתְּ עַל הָאָרן אָת הַפָּרֹכֶת: שמות מג